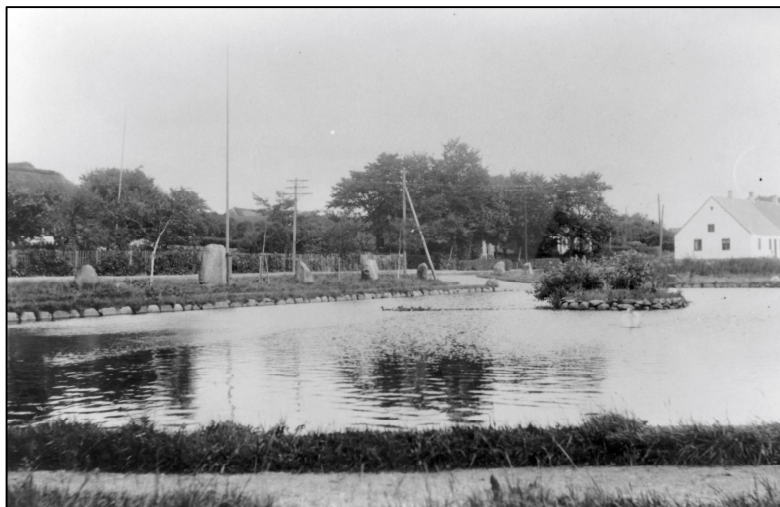

4. maj i Aarestrup

Skrevet 1945 af lærer Th. Johansen, Aarestrup, med tilføjelser af Niels Nørgaard Nielsen, Lokalhistorisk Arkiv for den tidligere Støvring Kommune

Dammen i Aarestrup med Genforeningsstenen

Den aften, der blev fred, 4. maj 1945, hejste vi flagene i byen og samledes cirka 80 mennesker ved Genforeningsstenen, hvor vi sang "Vor Gud han er så fast en borg" og flere fædrelands-sange.

Den 5. maj kom 3. og 1. klasse i skole, mens kirkeklokken kimedede freden ind. Da Niels Jensen var færdig med klokkeringningen, gik vi med børnene op i kirketårnet, hvorfra vi sang "Vor Gud han er så fast en borg"

og "Nu takker alle Gud". Det kunne høres over hele byen, helt op til præstegården og op til Jens M. Jensen. Mælkekusken, der kørte fra mejeriet med mælk, sang med på vejen. Om aftenen samledes over 100 mennesker i Forsamlingshuset, hvor vi sang fædrelandssange og salmer.

Den 10. maj 1945, Kristi Himmelfartsdag, havde vi velkomstfest for pastor Davidsen og skovfoged Nielsen, der var æresgæster, medtagende deres bedste venner. Der blev holdt taler og sunget sange, og de fik hver overrakt en pengegave på godt 500 kroner. Ved festen den 10. maj mindedes vi skovfogedens broder, matematiklærer i Hellerup, Svend Otto Nielsen, med dæknavnet "John", der den 26. april 1944 i København var bleven skudt af tyskerne efter at være falden i deres hænder allerede i december 1943 efter en kamp med dem på åben gade i København. Han ramtes af fem kugler, og han holdtes derefter i fængsel af tyskerne, uden lægetilsyn, til de henrettede ham 27. april 1944. I den engelske presse omtaltes han som en stor patriot. I våbenhuset i Aarestrup Kirke er siden opsat en mindetavle for Svend Otto Nielsen.

Sognepræst Harald Davidsen havde siden 4. december 1944 være "gået under jorden" på grund af hans afstandtagen fra den tyske jødepolitik, som han havde udtrykt sig klart om i et foredrag, hvilket var blevet refereret i radioen. Efter dette modtog Davidsen flere anonyme opringninger om at han var i fare. For ikke at løbe nogen risiko forsvandt Davidsen på cykel og tog ophold rundt om hos slægt og bekendte. Blandt andet i Thy og på Solhverv Privatskole i Vebbestrup, hvor han dukkede op juleaften, hvor hans hustru Sidsel og deres fire børn holdt jul hos vennen forstander Jørgen Graae Rasmussen. Hvad han ellers foretog sig, indtil han umiddelbart efter 4. maj vendte tilbage til præstegården i Aarestrup og genoptog sit arbejde som sognepræst, er uklart.

Umiddelbart efter krigens ophør havde modstandsbevægelsen indkvartering her i skolen. Der var tre hold á fem frihedskæmpere, der havde vagtlokale i lærer Nielsens skolestue og kontor. De var her to-tre nætter, hvert hold, i alt cirka otte dage.